PRiR Laboratorium 10 - Adrian Wanczewski

1. Całkowanie

- **a. Metoda prostokątów** w tej metodzie korzystamy z definicji całki oznaczonej Riemanna , w której wartość całki interpretowana jest jako suma pól obszarów pod wykresem krzywej w zadanym przedziale całkowania [xp,xk]. Sumę tę przybliżamy przy pomocy sumy pól odpowiednio dobranych prostokątów.
 - dx odległość pomiędzy dwoma sąsiednimi punktami
 - a początek przedziału całkowania
 - **b** koniec przedziału całkowania
 - n liczba punktów podziałowych
 - f(x) funkcja dla której liczymy całkę
 - s przybliżona wartość całki oznaczonej funkcji f(x) w przedziale [a, b]
 - i licznik punktów podziałowych
- b. Metoda trapezów Opisana wyżej metoda prostokątów nie jest zbyt dokładna, ponieważ pola użytych w niej prostokątów źle odwzorowują powierzchnię pola pod krzywą (dokładność odwzorowania rośnie wraz ze wzrostem liczby prostokątów). Dużo lepszym rozwiązaniem jest zastosowanie zamiast nich trapezów o wysokości dx i podstawach równych odpowiednio wartości funkcji w punktach krańcowych.
 - dx odległość pomiędzy dwoma sąsiednimi punktami
 - a początek przedziału całkowania
 - b koniec przedziału całkowania
 - n liczba punktów podziałowych
 - f(x) funkcja dla której liczymy całkę
 - s przybliżona wartość całki oznaczonej funkcji f(x) w przedziale [a, b]
 - i licznik punktów podziałowych
- c. Metoda Simpsona jedna z metod przybliżania wartości całki oznaczonej funkcji rzeczywistej. Metoda ma zastosowanie do funkcji stablicowanych w nieparzystej liczbie równo odległych punktów (wliczając końce przedziału całkowania). Metoda opiera się na przybliżaniu funkcji całkowanej przez interpolację wielomianem drugiego stopnia.
 - dx odległość pomiędzy dwoma sąsiednimi punktami
 - a początek przedziału całkowania
 - **b** koniec przedziału całkowania
 - n liczba punktów podziałowych
 - f(x) funkcja dla której liczymy całkę
 - s przybliżona wartość całki oznaczonej funkcji f(x) w przedziale [a, b]
 - i licznik punktów podziałowych
 - x pozycja punktu podziałowego
 - **st** suma wartości funkcji w punktach środkowych

2. Interpolacja:

Metoda numeryczna polegająca na budowaniu w danym obszarze funkcji interpolacyjnej, która przyjmuje w nim z góry zadane wartości w ustalonych punktach nazywanych węzłami. Stosowana jest zarówno w metodach numerycznych (np. przy obliczaniu całek ze skomplikowanych funkcji), jak i w naukach doświadczalnych przy budowaniu funkcji na podstawie danych pomiarowych w skończonej liczbie punktów (np. w meteorologii przy sporządzaniu map synoptycznych).

3. Klasyfikacja:

Systematyczny podział przedmiotów lub zjawisk na klasy, działy, poddziały, wykonywany według określonej zasady

W programie tym wykorzystuje sieci neuronowe, aby klasyfikować obrazy ubrań, takie jak np. tenisówki, koszule itp. Wykorzystywany tu jest **tf.keras** - interfejs API do tworzenia i trenowania modeli w TensorFlow.

Na samym końcu programu dodałem od siebie wyliczenie błędnych klasyfikacji, tak aby można było stwierdzić z jakim rodzajem ubrań ma największy problem ten klasyfikator.

Działanie programu, dane oraz wyniki są przedstawione w bardzo czytelny sposób już w pliku .ipynb na Githubie [LINK]